

PANAGHIU, Gheorghe V. Vezi Panaghiu, Vasile Gh.

PANAGHIU, Ion C. Vezi Panaghiu, Chiril T.

PANAGHIU, Ion G. Născut în 1884. Deportat în 1949, în Tiumen, împreună cu fiica, Olga (născută în 1929), ginerele și două nepoate.

PANAGHIU, Simion P. Născut în 1922, la Chișinău — Basarabia. Condamnat în 1951, la 25 de ani de muncă silnică, pentru apartenență la o organizație antisovietică.

PANAGHIU, Vasile Gh. Născut în 1893. Din Chișinău — Basarabia. Deportat la 6 iulie 1949, în Siberia, împreună cu soția, Fervonia (născută în 1895) și copiii, Gheorghe, Alexandru și Alexandra.

PANAIETE, Maria I. Născută la 11 august 1949. Dusa, în vârstă de nici 2 ani, împreună cu familia, în domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, 4 ani și o lună.

PANAIODOR, Alice. Născută în 1918, la București. A făcut parte din cercul pastorului Richard Wurmbrand și a fost condamnată, pentru manifestarea credinței religioase și sprijinirea celor arestați. Ulterior, a emigrat în Occident, unde a publicat o carte despre degradarea femeii în temnițele comuniste din România: *La traversée du feu*.

PANAIOTI, Hristu. Muncitor din Constanța. A lucrat pe șantierul din zona lagărului Peninsula. I-a ajutat pe deținuții politici, prin intermediul lui Tiberius Tolescu, trimițând și aducând scrisori și medicamente. În casa lui din Constanța (str. Ileana Cosânzeana) și-au găsit adăpost numeroase familii aflate în căutarea celor dragi aflați în detenție politică.

PANAIT, Angela G. Născută la 22 februarie 1934. Din Mangalia. Domiciliu obligatoriu, 1 an și 11 luni.

PANAIT, Aurelia I. Vezi Panait, Ion I.

PANAIT, Carol. Numele de familie este Panait, și nu Carol. Vezi **CAROL, Panait** (Dicționar C, pp. 39-40).

PANAIT, Constantin. Preot-paroh la Călugăreni — Prahova. Arestat după 15 august 1952 și trimis la Canal.

PANAIT, Costache (zis Leibu). Din satul Odăile, comuna Pucheni —

Prahova. Arestat în 1957, pentru deținere de monezi de aur.

PANAIT, Dumitru I. Născut la 15 februarie 1928. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu, 1 an și 2 luni.

PANAIT, Dumitru (Mitică) I. Din comuna Berești — Covurlui. Colonel. Condamnat.

PANAIT, Ion. Scriitor. Condamnat.

PANAIT, Ion. Născut în 1906. Țăran din comuna Pleșești, arestat la 11 martie 1950 și închis de Securitate, la închisoarea Râmnicu-Sărat, până la 15 ianuarie 1951.

PANAIT, Ion. Țăran din comuna Vulturu — Constanța. Condamnat.

PANAIT, Ion C. Născut la 9 noiembrie 1922. Din Dobrogea. Condamnat la 2 ani de închisoare.

PANAIT, Ion I. Născut în 1906. Din Chișinău — Basarabia. Condamnat în 1941, la 8 ani de muncă silnică, pentru "agitație antisovietică". Soția lui, Iulița (născută în 1911), fiicele, Stela și Aurelia și bunica acestora au fost deportate, în același an, în Kazakhstanul de Sud.

PANAIT, Iordache. Născut în 1903. Preot din comuna Măcrina — Buzău. Arestat în 1947 și condamnat la 1 an de închisoare, pentru încercarea de a demasca fraudă electorală de la 19 noiembrie 1946. La 1 septembrie 1949 a fost mutat de la Râmnicu-Sărat la Aiud. Eliberat în 1950. Rearestat și condamnat, de către Tribunalul Militar București, prin sentința 50/1962, la încă 1 an de închisoare, pentru "uneltire".

PANAIT, Iulița. Vezi Panait, Ion I.

PANAIT, Lazăr Stan. Din satul Odăile, comuna Pucheni — Prahova. Condamnat în 1957, pentru deținere de monezi de aur.

PANAIT, Romeo. Avocat din București. Arestat la 30 aprilie 1979, împreună cu alte 6 persoane, pentru că a participat la redactarea unui memoriu pe care 279 de persoane l-au înaintat ambasadei SUA, cerând neacordarea *Clauzei națiunii celei mai favorizate* pentru România, țară în care nu erau respectate drepturile omului. Petiționarii mai cereau plecarea din țară și azil politic.

PANAIT, Stela I. Vezi Panait, Ion I.

PANAIT, Stelian I. Din comuna Pucheni — Prahova. Arestat în 1957, pentru

deținere de monezi de aur și pentru că îi acordase sprijin lui Dumitru Petrescu-Marinaru, care era urmărit de Securitate.

PANAIT, Tului. Avocat, președintele P.N.Ț. Teleorman. Arestat la 15 august 1949 și condamnat.

PANAIT, Velicu D. Născut la 17 noiembrie 1922. Țăran din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, 2 ani, din 1951.

PANAITE, Alecu. Țăran din Tecuci. Condamnat.

PANAITE, C. M. Ziarist condamnat. Detenția la Jilava etc.

PANAITE, Ion M. Născut la 14 octombrie 1909, în comuna Liești — Putna. Arestat în 1951, a murit, la 31 august 1952, în lagărul de exterminare Poarta Albă, din cauza condițiilor de muncă.

PANAITE, Maria. Vezi Panaite, Tudor.

PANAITE, Nadejda P. Vezi Panaite, Pantelei V.

PANAITE, Natalia. Vezi Panaite, Pantelei V.

PANAITE, Pantelei V. Născut în 1920, în comuna Hrușova — Criuleni (Basarabia). Deportat de sovietici în 1949, împreună cu soția, Natalia (născută în 1923) și copiii, Vasile (n. 1942) și Nadejda (n. 1947).

PANAITE, Tudor. Născut în 1881, în comuna Popeștii de Jos — Drochia (Basarabia). Victimă a represiunii sovietice din 1949, împreună cu soția, Maria (născută în 1889).

PANAITE, Vasile P. Vezi Panaite, Pantelei V.

PANAITESCU, Adelaida. Arestată și deținută între 1949-50, pentru "găzduire" de persoane căutate de Securitate. Detenția la M.A.I., Jilava, Rahova și Mîslea.

PANAITESCU, Andronica S. Născută la 14 martie 1950. Dusă, în vârstă de 1 an și 3 luni, împreună cu părinții, în domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, 4 ani și o lună.

PANAITESCU, Camil-Mircea. Arestat și internat, în 1978, la Spitalul *Dr. Marinescu* — secția psihiatrie, pentru că a cerut să plece în Occident.

PANAITESCU, Dumitru D. Asistent universitar, fiul criticului și istoricului

literar, Perpessicius. Arestat în 1959, împreună cu un grup de studenți de la Facultatea de Litere. Au trecut pe la Jilava.

PANAITESCU, Ilie. Născut în 1929. Tehnician dentar, arestat în 1950. Omorât în anchetă, la Securitate.

PANAITESCU, Ion. Colonel originar din comuna Aninoasa-Slănic. Condamnat.

PANAITESCU, M. Student la Iași. Arestat, în 1949, de Securitatea din Roman, unde în iunie 1949 era anchetat de securiștii tortionari Davidovici (căpitan, șeful securității Roman), Lazarovici ș.a. Judecat într-un lot de 35 de persoane, la 30 decembrie 1949, în legătură cu o organizație "subversivă" inventată de călăul Blehan.

PANAITESCU, Marin F. Născut în 1924, în comuna Hintești — Argeș. Croitor domiciliat în Pitești (str. Tudor Vladimirescu). În 1944, a făcut parte din *Garzile Iuliu Maniu*. Arestat în august 1946, de către postul de jandarmi din Hintești, pentru că făcea propagandă împotriva guvernului și a F.N.D.-ului, sfătuind oamenii să nu participe la întrunirile formațiunilor politice apropiate comuniștilor. Comisarul Ion Stăncilă, de la Siguranța Pitești, încerca, prin arestarea și învinuirea mai multor țărâniști, să justifice devastările și asasinatele făptuite de bandele conduse de Dorobanțu, la 9 august 1946.

PANAITESCU, Mircea. Din Brașov. Exterminat la Gherla.

PANAITESCU, Mircea-Ștefan. Născut la 15 august 1938, la Ploiești, ca fiu al lui Ioan și al Anetei. Absolvent al Liceului *Andrei Șaguna* din Brașov. Funcționar la *Zizele Strungul* din Brașov. Arestat la 25 iunie 1958 și torturat la Securitate, de către maiorul Stelian Alexandrescu și locotenentul-major Traian Urzică. Condamnat în procesul înșcenat organizației anticomuniste *Garda Tineretului Român*, prin sentința 672/10.10.1958, la 17 ani de muncă silnică, 10 ani degradare civică și confiscarea totală a averii. Detenția la Codlea, Gherla, Salcia (Balta Brăilei), unde s-a îmbolnăvit de T.B.C. Bătut, înfometat, obligat să muncească 12-16 ore pe zi, încarcerat. Eliberat după

4 ani. Nu a fost primit la examenul de admitere la facultate. A lucrat ca rectificator la Uzina *Rulmentul* Brașov. În 1964 s-a înscris la Facultatea de Medicină Veterinară din București, pe care a și absolvit-o. Nu avea să fie, însă, acceptat și la doctorat (vezi și Nicolae Vlad, "Garda Tineretului Român (Brașov, 1958), Istoria unei organizații anticomuniste", în revista *Memoria*, nr. 2-3/2005, pp. 50-72). Vezi și Puiu, Ioan I.

PANAITESCU, Nicolae D. Din comuna Poiana Vârbilău (aproape de Vălenii-de-Munte). Arestat de securitatea din Ploiești. Deținut 5 ani și o lună.

PANAITESCU, Nicolae V. Născut la 29 octombrie 1896. Funcționar arestat în 1950. A murit în lagărul de la Capul Midia, la 4 februarie 1953.

PANAITESCU, Otília. Profesoară și directoare de liceu, condamnată. Detenția la Jilava și Mîslea (1951).

PANAITESCU, Petre I. Din Ploiești (str. Zaganului, nr. 5). Arestat de Securitatea din Ploiești și condamnat. Deținut 6 ani, 7 luni și 3 zile.

PANAITESCU, Petre P. Născut la 13 martie 1900, la Iași. Studii superioare la București (1918-1922), Cracovia (1923-24) și Școala Română din Franța (1924-26). Conferențiar universitar (1927-1932), apoi profesor universitar de Istoria slavilor, la Facultatea de Istorie din București (1932-1941). Unul dintre cei mai importanți reprezentanți ai "noii școli" istoriografice românești, din perioada interbelică, promotoare a spiritului critic. Concepția sa este axată pe structurile materiale, sociale și culturale, opunându-se istoriei exclusiv politice și strict personalizate. Autor al unor valoroase lucrări, printre care: *Mihai Viteazul* (1936), culegerea *Interpretări românești* (1947) și manualul școlar *Istoria românilor* (după decembrie 1989, ediția anastatică a acestui manual a fost primul "manual alternativ", menit să le înlocuiască pe cele care promovau istoria impregnată de propagandă

comunistă). Apropiat al Mișcării Legionare, rector al Universității București (septembrie 1940 — ianuarie 1941) și coordonator al ziarului *Cuvântul*, în timpul guvernării legionare. Epurat din Universitate, împreună cu Nichifor Crainic, Al. Marcu, Ion Petrovici ș.a., la 13 decembrie 1944. În valul de arestări din 2 aprilie 1945, a fost dus în lagărul de la Caracal, împreună cu Onisifor Ghibu, Iuliu Hațieganu ș.a. S-a orientat spre o colaborare cu comuniștii, împreună cu alți foști demnitari legionari "clarvăzatori", din guvernele Gigurtu și Antonescu-Sima, printre care V. Noveanu și Liviu Stan. În luna aprilie 1945, a publicat *Sugestii* pentru o apropiere între foștii membri ai Mișcării Legionare și Partidul Comunist, exprimându-și opiniile în nume personal, și "nu în numele fostei Mișcări Legionare care, prin forța lucrurilor, este azi lichidată". În apelul lui, subliniază: "În împăcarea dintre mișcarea comunistă și grupe importante de foști luptători legionari, vedem cea mai cumplită surpriză și lovitură de grație dată burgheziei capitaliste române, care s-a ascuns în spatele adversității dintre legionari și comuniști, ca să-și poată continua în liniște afacerile fructuoase și ca să-și păstreze nezdruincinată poziția economică dominantă". Printre grupările de legionari care încercau să împiedice mișcările "grupului pistolariilor", condus de Pătrașcu, se aflau: grupul lui Radu Mironovici și Dumitru Groza (venit din Germania), cel al lui Al. Constant, A. Bidianu și Andrei Ionescu și grupul Petre Țuța — Nicolae Tatu (cei doi fiind delegați pentru tratative cu comuniștii). Cu formațiunea lui Pătrașcu au încheiat Teohari Georgescu și Al. Nicolșki pactul de la 6 decembrie 1945. La 1 august 1946, P. P. Panaitescu a fost numit consilier tehnic la Muzeul româno-rus. Între 1954 și 1965, a fost încadrat ca cercetător la Institutul *Nicolae Iorga*, continuând să publice studii. A murit la 14 noiembrie 1967, la București.

PANAITESCU, Silviu. Ofiter condamnat la 10 ani de închisoare, în 1955, și dus în Siberia.

PANAITESCU, Vasile. Pensionar arestat în 1950 și torturat la Securitatea

din Iași. Inclus în lotul dr. Ion Gheorghiu și condamnat, prin sentința 153/31.03.1951, într-un grup de 25 de condamnați, la 1 an de închisoare.

PANAITU, Constantin. Colonel din București. Căzut prizonier și dus în URSS, s-a înapoiat în România după 12 ani, în 1957, și a fost dus direct în domiciliu obligatoriu, la Rubla, în Bărağan.

PANAITU. General, comandant al Diviziei IX Infanterie din București, pe Frontul de Est. Condamnat în 1949. Detenția la Jilava și Aiud. Un gardian încerca să-l umilească, spunându-i: *“Când mă comandai tu, eu mă făceam foc și izecutam ce-mi spuneai tu; acum, când te incomand eu, să intri în pământ și să izecuți ce spun eu.”*

PANAITU, Costică. Din Tecuci. Condamnat.

PANAS, Gheorghe N. Născut în 1913, în satul Vasilcău — Soroca (Basarabia). Condamnat, în 1949, la 25 de ani de muncă silnică, pentru “propagandă antisovietică”.

PANAS, Ion. Elev din comuna Vasilcău — Soroca. Arestat în 1948, ca membru al organizației anticomuniste *Arcașii lui Ștefan*. Detenția într-un lagăr sovietic de corecție prin muncă.

PANAS, Nichifor I. Din Trifăuți. Arestat în 1949.

PANAS, Teodor. Din Alexandria. Omorât de comuniști, la 8 noiembrie 1945, în Piața Palatului Regal, în timpul manifestației promonarhiste organizate de partidele democratice. Trupul i-a fost incinerat, alături de cele ale altor victime.

PANASETH, Peter. Născut în 1903, la Măureni — Timiș. Deportat de N.K.V.D., la 15 ianuarie 1945. A murit în 1947, la Iamr în Donbas, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PANASEVSCHI, Ivan I. Născut în 1925, în orașul Cahul — Basarabia. Condamnat în 1947, pentru încercarea de a trece granița în România.

PANĂ, Adriana. Condamnată după 1957, a murit la Miercurea-Ciuc.

PANĂ, Adriana A. Născută la 23 august 1905, în București, domiciliată în str. Popov, nr. 7, ap. 1. Arestată la 12 sep-

tembrie 1959, de Securitatea din str. Uranus. I s-a înscenat un proces pentru “uneltire” și a fost condamnată, de către Tribunalul Militar București, prin sentința 87/11.06.1960, la 8 ani de închisoare. Eliberată la 24 ianuarie 1962, din închisoarea de la Târgu-Jiu, pe motiv că organele de justiție făcuseră o eroare, prin condamnarea ei. Soțul Adrianei Pană a fost și el condamnat și eliberat ulterior, din același motiv.

PANĂ, Aneta. Născută în 1899, la Sfântu-Gheorghe. Din comuna Pantelimon — Constanța. Domiciliu obligatoriu, 14 ani, din 1950.

PANĂ, Aurel A. (fiul mai mare al lui Pană, Aurelian P.). Arestat la 24 aprilie 1954. Detenția în lagărul de muncă forțată de la Onești-Bicaz, 2 ani.

PANĂ, Aurelian P. Născut la 20

septembrie 1880, în comuna Marsilieni — Ialomița, unde se stabiliseră părinții săi, originari din Satu Lung (Sacele) — Brașov. A făcut studii superioare la

Paris, unde și-a luat 3 licențe în Științe. A participat la campania balcanică din 1913 și la primul război mondial, luptând la Mărășești. Președinte al Institutului Național de Export (1935), membru în Consiliul Permanent al Agriculturii (din aprilie 1939), membru în Institutul de Științe Sociale al României, președinte al Academiei de Agricultură, președinte al Sindicatului Agricol din Ialomița etc. Preocupat de ridicarea satelor și de îmbunătățirea condițiilor de viață ale țăranilor, a urmărit să introducă tehnica modernă din Occident, în exploatarea solului românesc. Din ianuarie 1941 (după înăbușirea rebeliunii legionare), ministru subsecretar de stat la Agricultură și Domenii, iar apoi ministru plin (14 martie 1942 — 3 iulie 1943). Nu a încasat salarii, sumele respective fiind folosite ca ajutoare pentru funcționarii ministerului. Arestat în 1948 și condamnat, prin decizia penală 123/19.01.1949, a Secției a IV-a Penală a Curții București, la 10 ani de închisoare,

de către un complet de judecată format din: I. V. Constantinescu, Constantin Găman (consilier), Constantin Petre, Dumitru Dinu și Gavrilă Hotăranu (asesori populari); procuror a fost Costache Bâlcu. Prin actul de acuzare, Aurelian Pană era învinuit că participase la 59 de ședințe ale Consiliului de Miniștri și la 43 de ședințe ale Consiliului Economic și că avusese o mare influență asupra activității guvernării antonesciene, fiind unul dintre miniștrii care aprobaseră Bugetul național pe anul 1942-43, care afectase un capitol important pentru finanțarea continuării războiului. Acestea au fost pretextele condamnării unui om de 68 de ani. În fața acuzațiilor absurde, construite în “logica” marxist-leninistă, stă răspunsul lui Costică Trandafir, țăran fără pământ, membru al unui colectiv de expropriere care, întrebând de ce lasaseră “trădătorului de țară” Aurelian Pană, 150 de hectare, le-a explicat acuzatorilor: “*O fi el trădător de țară, dar el și fiii lui au ostenit pe acest pământ. Feciorii lui au învățat plugăritul în America. Ei știu a munci pământul mai bine decât noi. De aceea, cu toții, am hotărât să le rămână 150 de hectare, drept fermă model*”. Aurelian Pană a pornit pe drumul Golgotei fără întoarcere a închisorilor comuniste. Detenția la Jilava, Cernavodă (rob la roabă), de unde, nefăcând față, a fost trimis la Gherla. Acolo a fost torturat barbar de către deținuții din grupul *reeducaților* veniți de la Pitești și uneltele lor (Țănu Popa, Livinschi, Ion Stoian, Ion Juberian, Dan Dumitrescu). Ucis la 4 mai 1951, la Gherla. În cadrul procesului din noiembrie 1954, intentat de autoritățile comuniste fostelor unelte *reeducate*, în încercarea de a arunca vina asupra șefilor legionari din exil, Dan Dumitrescu declara că: “*știe de moartea lui Munteanu, Năstase, Hortolman Ion, Taban Dincă și Pană, asasinați de deținuții legionari puși de șefii lor legionari, care formau comitetele de cameră*”. Una dintre scenele de groază este descrisă de Anastase Buciușeanu — în 1950, a doua zi de Paști, comandantul Lazăr Tibo a început să îi lovească cu parul pe deținuții pe care îi obliga să execute, până la epuizare totală și leșin, figuri de gimnastică precum “broasca”

și culcări: “*Printre noi, un bătrân, fost ministru, Aurelian Pană, este pus în genunchi. Cincizeci de descrieri sar peste el, lovindu-l cu picioarele în cap... Nu peste mult timp, va fi ucis într-o celulă de reeducați... Un jandarm, Panduru, planton pe culoar, i-a scos dinții de aur din gură, după moarte*”.

PANĂ, Claudia M. Vezi Pană, Mihail A.

PANĂ, Cristofor. Născut în 1900. Țăran mijlocas, tată a 5 copii. A fugit în 1940 din Basarabia, de teama ocupanților sovietici. După stabilirea în România, trecea din când în când Prutul, pentru a-și vedea familia. Prins de grănicerii ruși și închis, s-a spânzurat folosind curelele de la opinci.

PANĂ, Dumitru B. Avocat din Ploiești. Membru al Comitetului Județean al P.N.Ț. Arestat de Securitate și condamnat, de Tribunalul Militar Brașov, la 9 ani și jumătate de închisoare, pentru “uneltire” (îi dăduse 300 de lei lui Dumitru Petrescu-Marinaru, care se ascundea de Securitate). După eliberare s-a stabilit la Boldești-Scaeni și a continuat să fie supravegheat de Securitate, pentru presupuse încercări de reorganizare a P.N.Ț.-ului, prin întâlniri cu Mihai Andreica, Constantin Avramescu și Constantin Opreș. Cu toții au fost chemați la Securitate, în 1971, și avertizați să abandoneze orice încercare de revitalizare a partidului.

PANĂ, Dumitru I. Născut la 17 decembrie 1912, în Grecia. Domiciliat la Constanța. Ridicat de Securitate, în 1951. Domiciliu obligatoriu în Bărağan, 4 ani și 2 luni.

PANĂ, Ecaterina. Vezi Pană, Mihail A.

PANĂ, Elena. Condamnată în 1950, împreună cu un grup de persoane, acuzată fiind de spionaj în favoarea Franței, pentru că frecventa Biblioteca Franceză din București.

PANĂ, Eleonora I. Născută la 27 februarie 1915, în comuna Dărăști — Ilfov. Domiciliată în Constanța (str. S. Bănuțiu, nr. 22). Domiciliu obligatoriu, 4 ani și 3 luni, după data de 18 iunie 1951.

PANĂ, Eufrosina (soția lui Pană, Aurelian P.) Născută la 25 aprilie 1890. Arestată la 15 aprilie 1952 și dusă la

muncă forțată. În vârstă de 62 de ani, a fost obligată să lucreze la terasamente, cărând pământ cu targa. Eliberată în 1954 (Biletul de eliberare 1382/1954), din închisoarea Dumbrăveni, unde condițiile de detenție fuseseră foarte grele. A murit la 1 septembrie 1974, la București.

PANĂ, Gheorghe A. Născut la 12 ianuarie 1915, în comuna Giurgeni — Ialomița. Domiciliat în Constanța (str. Siret, nr. 22). Arestat și deținut 2 ani. Domiciliu obligatoriu, 3 ani și 11 luni.

PANĂ, Gheorghe I. Născut la 30 iulie 1921, în comuna Stănești — Giurgiu. A luptat în cel de-al Doilea Război Mondial și a fost decorat, pentru participarea la campania din Munții Tatra. Tatăl mai multor copii minori. Student în ultimul an, la Facultatea de Litere și Filosofie din București. La alegerile de la 19 noiembrie 1946, autoritățile refuzaseră să instaleze o secție de votare și în comuna Stănești, așa că țărani de acolo, hotărâți să voteze cu P.N.Ț., au mers pe jos, cale de 12 km., până la Giurgiu, în frunte cu învățătorul Florea Joian, pe care câțiva soldați au încercat să-l aresteze, dar nu au reușit, pentru că tinerii care îl însoțeau s-au opus și l-au salvat. Gheorghe I. Pană, în vârstă de 25 de ani, nu făcuse nici un fel de politică, dar acceptase, la rugămintea unui coleg, să îndeplinească rolul de observator la secția de votare, din partea P.S.D. — Titel Petrescu. După salvarea lui Joian de către țărani, Stelian Rădulescu, șeful secției de votare, a început să îl palmuiască și să îl înjure pe Gh. Pană, care îi fusese elev. Pană a fost arestat, de către comuniști, în cursul nopții de 19 spre 20 noiembrie 1946, lovit în cap și dus într-o anexă a Fabricii de Zahăr din Giurgiu. Acolo a îndurat cu stoicism, între orele 18.00 și 23.30, bătăile și torturile la care a fost supus: lovit cu patul pistolului în abdomen și ficat, cu pumnii în mandibulă, până la desfigurare etc. (cf. mărturiei dr. Mihail Georgescu, observator la alegeri din partea P.N.Ț., arestat și el, bătut și deținut în anexele Fabricii de Zahăr din Giurgiu). În dimineața zilei de 20 noiembrie 1946, Gh. I. Pană a fost dus de 3 persoane la Malul Roșu și împușcat în cap. Glonțul

i-a zdrobit ambele mâini cu care a încercat să-și acopere fața. Trupul neînsuflețit al lui Gh. Pană a fost găsit de câțiva pescari, pe jumătate acoperit cu nisip. Cu toate riscurile, familia a recuperat trupul și l-a îngropat (cf. mărturiei lui Florea Joian, publicată în revista *Zig-Zag*, serie nouă, anul III, nr. 21/11-17 iunie 1992). Moartea lui Gh. Pană a fost verificată de prim-procurorul Tribunalului Vlașca și comunicată prin adresa 16.170/22.11.1946.

PANĂ, Gheorghe M. Născut în 1921, în comuna Isacova — Orhei (Basarabia). Condamnat în 1946, la 6 ani de muncă silnică, pentru “colaboraționism cu românii”.

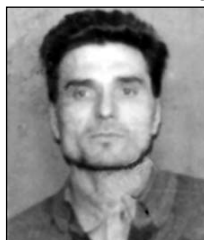
PANĂ, Gheorghe M. Țăran din comuna Urzicuța — Dolj. Arestat de Securitatea din Craiova, în 1959, pentru participare la o răscoală țărănească împotriva colectivizării. Torturat la sediul Securității.

Condamnat, de către Tribunalul Militar Craiova, la 25 de ani de muncă silnică. Detenția în lagărele de exterminare prin muncă forțată. În prezent, locuiește la Craiova (str. Brazda lui Novac, bl. M3, sc. 1, ap. 15).

PANĂ, Gheorghe P. Născut la 22 aprilie 1922. Inginer din Brăila, arestat la 12 septembrie 1959. Chinuit la Securitate, unde i s-a confecționat un dosar, pentru a fi acuzat de “trădare de patrie și uneltire împotriva regimului”. Condamnat, de Tribunalul Militar București, prin sentința 87/11.06.1960, la 20 de ani de închisoare. Detenția la Jilava și în lagăre de muncă forțată. Grațiat în 1964 și eliberat.

PANĂ, Gheorghe T. Țăran din comuna Urzicuța — Dolj. Torturat la Securitatea din Craiova și condamnat, în 1959, la muncă silnică pe viață, pentru participare la răscoala țărănească din comună, împotriva

colectivizării. Detenția în lagărele de muncă forțată din Bălțile Dunării. Grațiat în 1964 și eliberat.

PANĂ, Ion. Muncitor la Atelierele C.F.R. Grivița. Condamnat în 1949, în lotul organizației *Regele Mihai*.

PANĂ, Ion. Din județul Buzău. Arestat în 1957 și condamnat în lotul organizației *Legiunea Albastră*, prin sentința 853/3.09.1957, pentru “uneltire împotriva orânduirii comuniste”.

PANĂ, Ion Gh. Din comuna Posești — Prahova. Condamnat și deținut 4 ani și 2 luni.

PANĂ, Ion I. Născut la 25 mai 1922. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu, 3 ani și 10 luni.

PANĂ, Ion N. Născut în 1890, la Sfântu-Gheorghe. Domiciliat în comuna Pantelimon — Constanța. Arestat în 1950. Domiciliu obligatoriu, 14 ani.

PANĂ, Iordache A. Născut la 26 iunie 1885. Țăran din comuna Pătești — Vrancea. Arestat în august 1952. Detenția la Gales și Peninsula (din noiembrie 1952), unde a murit, la 17 aprilie 1953, din cauza condițiilor de exterminare.

PANĂ, Iordan. Din Tecuci. Condamnat.

PANĂ, Iulian. Profesor la Școala Generală nr. 36 din Drumul Taberei — București. Arestat și condamnat de Tribunalul Militar București, în 1959, pentru “discuții dușmănoase”, în același lot cu Marin Ispas și alți profesori.

PANĂ, Maria A. Născută la 17 februarie 1921, în București. Domiciliu obligatoriu în comuna Brateș — Galați, de la 18 iunie 1951 la 20 ianuarie 1956. Stabilită la Brașov (str. Lungă, nr. 144).

PANĂ, Marilena. Din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu, de la 18 iunie 1951.

PANĂ, Mihail A. Născut în 1893, în comuna Isacova — Orhei (Basarabia). De-

portat la 6 iulie 1949, în Siberia, la Irkutsk, împreună cu soția, Ecaterina (n. 1897) și copiii, Vladimir (n. 1931) și Claudia (n. 1935).

PANĂ, Moise. Din Buzău. Condamnat în lotul organizației anticomuniste *Legiunea Albastră*, prin sentința 853/3.09.1957, pentru “uneltire”.

PANĂ, Nicolae. A murit în închisoare, din cauza condițiilor inumane de detenție.

PANĂ, Nicolae S. Născut la 10 octombrie 1936, în Bulgaria. Domiciliat la Palazu Mare — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și 2 luni.

PANĂ, Olga A. Născută la 18 iunie 1915, în Albania. Domiciliată la Palazu Mare — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună.

PANĂ, Olimpia. Din județul Constanța. Domiciliu obligatoriu.

PANĂ, Petre-Ștefan (nepot al lui Petrescu-Marinu, Dumitru). Din Puchenii Mari — Prahova. Arestat și torturat la Securitatea din Ploiești, pentru că își găzduise unchiul, o lună de zile, și pentru că în casa lui se ținuseră unele ședințe de organizare ale grupului din jurul lui Petrescu-Marinu.

PANĂ, Sotir S. Născut la 15 martie 1907, în Albania. Domiciliat la Palazu Mare — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, din 1951.

PANĂ, Stelian S. Născut la 2 martie 1949, în comuna Sacalaz — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, împreună cu familia, 4 ani și o lună, începând cu data de 18 iunie 1951. Stabilit ulterior la Constanța.

PANĂ, Ștefan D. Născut la 2 septembrie 1906, în comuna Râfov — Prahova, pe râul Teleajen. Arestat în 1952. A murit la 10 februarie 1953, la Poarta Albă, din cauza muncii forțate.

PANĂ, Ștefan P.

(zis Țăpu). Arestat în 1959, pentru participare la răscoala țărănească împotriva colectivizării, din comuna Urzicuța — Dolj. Condamnat la moarte

de Tribunalul Militar Craiova. Ulterior, pedeapsa i-a fost comutată în muncă silnică pe viață.

PANĂ, Vladimir M. Vezi Pană, Mihail A.

PANĂ, Zaharia (Zahu). Născut la 20 august 1921, în comuna Beala de Sus, din Macedonia (în regiunea inclusă, pe atunci, în regatul iugoslav). Absolvent al Academiei Comerciale din București. Din 1938, membru

al Mișcării Legionare. Condamnat în 1941, la 8 ani de închisoare, pentru participare la rebeliunea legionară. Trimis pe front, pentru reabilitare. A luptat în cel de-al Doilea Război Mondial, în cadrul Regimentului de gardă *Mihai Viteazul*. Luat prizonier de sovietici, a evadat. Arestat în 1948 și condamnat. Deținut până în 1956, la Jilava, Ocnele Mari și Canal. Rearestat, la 19 februarie 1958, și condamnat de Tribunalul Militar Constanța, prin sentința 494/1958, la încă 10 ani de închisoare. Detenția la Aiud, unde a luat parte la acțiunea de *reeducare* organizată, între 1962 și 1964, de directorul închisorii, Gheorghe Crăciun. Unul dintre principalii colaboratori la redactarea lucrării *Despre organizația legionară*. A luat parte și la discuțiile din așa-zisele “cluburi”, criticându-i pe cei care se opuneau *reeducării*. Cu ocazia discutării poziției deținuților Ion Bugan, Grigore Căpățână, Petre Dumitrescu și Vasile Mocanu, care declaraseră că nu puteau renunța la ideea legionară și că nu puteau lua atitudine împotriva acesteia, printre cei revoltați de atitudinea lor s-a aflat și Zaharia Pană, care a declarat: “*Numai niște nebuni ar fi putut debita atâtea ineptii. Dacă administrația i-ar fi lăsat între deținuți, în colonie, ar fi fost liniștiți*”. Declarația lui amintește de cealaltă *reeducare*, cea violentă care a avut loc, între 1948 și 1951, la Pitești, Gherla, Canal etc. Eliberat de la Aiud, la 1 august 1964, prin decretul de grațiere nr. 411. Reabilitat penal, de Tribunalul Militar București, prin sentin-

ța 728/1974, și lăsat să emigreze în Statele Unite ale Americii. S-a stabilit la New York. A publicat un volum de poezii din închisoare, dintre care peste jumătate i-au fost furnizate de Grigore Caraza, considerat “biblioteca de poezii a lui Radu Gyr”, deținut la Aiud în aceeași perioadă și care nu a acceptat *reeducarea*. Zahu Pană a organizat Săptămâna Câmpului Românesc de la Hamilton (Canada), a cules folclor aromânesc și a murit la 11 martie 2001.

PANCALIDI. Sora profesorului universitar Alexandru Marcu, mort în închisorile comuniste. Arestată în lotul familiilor de foști demnitari, în noaptea de 14 spre 15 aprilie 1952 și dusă la Ghencea. Deținută 2 ani, în mai multe închisori și lagăre de muncă forțată.

PANCEA, Gheorghe. Născut în 1921, la Baia-Mare. Arestat și deținut. S-a îmbolnăvit din cauza condițiilor de detenție și a murit la Târgu-Ocna, pe data de 2 februarie 1952.

PANCENCO, Ana. Vezi Pancenco, Grigore G.

PANCENCO, Grigore G. Născut în 1880, în comuna Ursoaia — Caușeni (Basarabia). Țăran înstărit. Deportat în 1949, în regiunea Kurgan, împreună cu soția, Ana (născută în 1884) și fiica, Zinaida (n. 1910).

PANCENCO, Zinaida Gr. Vezi Pancenco, Grigore G.

PANCHEVICI, Maria. Născută în 1884, în comuna Grinăuți — Ocnița (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în Omsk, ca membră a unei familii de “colaboraționisti”.

PANCHICI, Manea. Țăran din comuna Crucea — Constanța. Torturat la Securitatea Constanța și condamnat de Tribunalul Militar Constanța. Detenția la Canal, unde a și murit.

PANCHICI, Nicolae. Din Constanța. Arestat la 1 aprilie 1958. Torturat la Securitate și condamnat, prin sentința 315/17.07.1958, la 17 ani de muncă silnică. A înnebunit din cauza chinurilor îndurate.

PANCIAL, Iota. Țăran din comuna Beregsaul Mic. Ridicat la 18 iunie 1951, împreună cu Zorica (soție) și cei doi copii,

Milan și Svetozar. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Răchitoasa, 4 ani și o lună. Împună cu ei, au fost ridicați din comună alți 130 de țărani și aruncați sub cerul liber la Movila Gâldăului, Dâlga, Ezeru, Măzăreni și în alte puncte de pe harta arhipelagului concentraționar românesc.

PANCIA, Milan. Vezi Pancia, Iota.

PANCIA, Svetozar. Vezi Pancia, Iota.

PANCIA, Zorica. Vezi Pancia, Iota.

PANCIHA, Alexei I. Născut în 1881, în comuna Danu — Glodeni (Basarabia). Condamnat în 1947, la 5 ani de muncă forțată, pentru că nu reușise să-și achite împovărătoarele impozite către stat, din cauza secetei din perioada 1945-47. Deportat în Siberia.

PANCIOVAN. Preot din Banat. Arestat în 1950. Detenția în lagărul de exterminare de la Capul Midia.

PANCIU, Gheorghe. Arestat la 15 noiembrie 1987, pentru participare la revolta muncitorească de la Brașov. Deportat.

PANCIU, Horea N. Născut la 28 noiembrie 1931. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și 2 luni, după 18 iunie 1951.

PANCIU, Ilie Gh. Din Valenii-de-Munte. Deținut 2 ani.

PANCIU, Ion. Elev la Liceul Industrial din Brașov. Arestat în 1948 și torturat la Securitatea Brașov. Detenția la Cetățuia, Târgșor ș.a.

PANCIU, Niță. A murit la închisoarea Văcărești.

PANCIU, Panait. Născut la 15 octombrie 1936, în Grecia. Domiciliat la Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună.

PANCIU, Rodica. Din Roman. Condamnată.

PANCIUC, Alexandru A. Născut în 1905, în comuna Copăceni — Sângerei (Basarabia). Acuzat de trădare, a fost condamnat în 1947, la 10 ani de muncă silnică.

PANCIUC, Arcadie. Din comuna Tereblecea — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, la 12/13 iunie 1941, în Siberia. A supraviețuit deportării.

PANCIUC, Constantin. Din comuna Tereblecea — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, la 12/13 iunie 1941, în Siberia. A supraviețuit deportării.

PANCIUC, Costan. Din comuna Tereblecea — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici. A murit în condiții de exterminare.

PANCIUC, Ecaterina. Din comuna Tereblecea — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, în 1941, în Siberia. A murit în condiții de exterminare.

PANCIUC, Elena. Din comuna Tereblecea — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, la 12/13 iunie 1941, în Siberia. A murit în condiții de exterminare.

PANCIUC, Eudochia. Din comuna Tereblecea — Hliboca (Bucovina). A supraviețuit deportării.

PANCIUC, Gheorghe. Din comuna Tereblecea — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, în 1941. A supraviețuit.

PANCIUC, Ioan. Din comuna Tereblecea — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, în 1941. A supraviețuit.

PANCIUC, Ivan F. Născut în 1932, în comuna Nalatina — Glodeni (Basarabia). Deportat la 6 iulie 1949, în Kurgan.

PANCIUC, Leon. Din comuna Tereblecea — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, în 1941. A supraviețuit.

PANCIUC, Leontina. Din comuna Tereblecea — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, în 1941. A supraviețuit.

PANCIUC, Maria. Din comuna Tereblecea — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, la 12/13 iunie 1941. A supraviețuit.

PANCIUC, Natalia. Din comuna Tereblecea — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, la 12/13 iunie 1941. A murit în Siberia, în condiții de exterminare.

PANCIUC, Silvia. Din comuna Tereblecea — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, în 1941. A supraviețuit.

PANCIUC, Teodor. Din comuna Tereblecea — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, la 12/13 iunie 1941. A murit în Siberia, în condiții de exterminare.

PANCIUC, Vasile V. Din Dobrogea. Condamnat.

PANCIUC, Vasile-Ananie. Din comuna Tereblecea (Porumbnoe) — raion Hliboca — Storojinieț (Bucovina). Deportat de sovietici, în 1944, la Onega, într-un

grup de 47 de țărani. A murit acolo, în condiții de exterminare prin munca forțată.

PANCO, Ana I. Vezi Panco, Ion F.

PANCO, Axenia. Vezi Panco, Ion F.

PANCO, Ion F. Născut în 1891, în comuna Cișmea — Orhei (Basarabia). Deportat în 1949, în regiunea Irkutsk, împreună cu soția, Axenia, și fiica, Ana.

PANCU. Preot arestat, în 1948, în lotul Roman, învinuit că nu-l denunțase pe preotul Nicolae Pâslaru. Torturat. Judecat la închisoarea din Suceava, la 10 martie 1949, de un complet venit cu avionul de la Iași și format din: colonelul Gheorghe Constanti (președinte), maiorul Mihai Vasile și căpitanii T. Bucșa și A. Catighera; procuror a fost maiorul Mardare. Condamnat la 2 ani de închisoare, pentru “omisiune de denunț”.

PANCU. Preot din localitatea Gherla — Cluj. Condamnat. În 1957 era închis la Aiud, acuzat fiind de “uneltire”. În realitate, fusese arestat pentru că era văr cu vestitul legionar Gheorghe Furdui.

PANCU, Dumitru. Țăran din comuna Râmnic — Constanța. Arestat în 1949, în lotul Babadag. Torturat la Securitatea Constanța și condamnat de Tribunalul Militar Constanța (colonel Pavelescu). Detenția la Gherla, unde a și murit în 1953, în condiții de exterminare.

PANCU, Gheorghe. Născut la 10 februarie 1890. Locotenent-colonel, domiciliat în București (str. Viilor, nr. 31). Martor al acuzării în procesul înscenat lui Iuliu Maniu (noiembrie 1947). Condamnat. A murit la închisoarea Târgu-Ocna, bolnav din cauza condițiilor de detenție.

PANCU, Hristu M. Născut la 10 februarie 1893, în comuna Râmnicul de Jos — Constanța. Arestat la 15 iulie 1949 și torturat la Securitatea Constanța, de către călăul Nicolae Doicaru. Condamnat la 4 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Detenția la Jilava și Gherla, unde a murit, la 18 februarie 1951, în condiții de exterminare.

PANCU, Petre. Bucureștean domiciliat în cartierul Tei. Arestat. Se afla, în 1962, în lagărul de la Salcia.

PAND(E)A, Ana (soția lui Panda, Mircea). Sora pădurarului Mihai Jurj, din

comuna Ponor — Alba, partizan anticomunist din grupul Șuşman, și cumnată cu soția acestuia, Lucreția. Arestată, împreună cu sotul ei, în 1952. Deținută 1 an și 6 luni. Eliberată, cu condiția de a-și convinge fratele și cumnata să se predea. Ana Panda i-a găsit pe soții Jurj și pe Roman Oneț (frate vitreg cu Mihai Jurj), în august 1954, în comuna Sudrigiu, într-un grajd al lui Teodor Neag, și a vorbit cu ei, după care a anunțat Securitatea. La puțin timp, partizanii au fost prinși: Mihai Jurj a murit, în urma loviturilor primite în timpul arestării și anchetei; Roman Oneț a fost condamnat la moarte și executat; gazda, Teodor Neag, a fost împușcat; Lucreția Jurj a fost condamnată la muncă silnică pe viață (vezi și Popa, Ioan P., zis Ciota).

PANDA, Ion. Țăran din comuna Ucuriș — Arad. A participat la o revoltă țărănească, împotriva cotelor exagerate impuse de autoritățile comuniste (ajunseseră să ia cerealele chiar din batoză). Împușcat la Ucuriș, pe data de 3 august 1949.

PANDA, Maria. Născută la 28 septembrie 1907. Țărăncă din comuna Berechuiu — Arad. Arestată și torturată la Securitatea Arad, pentru că luase parte la răscoala țărănească din 31 iulie — 1 august 1949 și deținuse ilegal armamentul nepotului ei, Haiduc junior (zis Bucșe), unul dintre organizatorii revoltei.

PAND(E)A, Mircea. Din Dumbrăveni — Bihor. Preot în comuna Poiana de Vascău — Bihor, la izvorul Crișului Negru. Cumnat cu Lucreția și Mihai Jurj, membri ai grupului de rezistență anticomunistă condus de frații Șuşman. Arestat în 1952, de Securitatea din Oradea, și învinuit de “favorizarea infractorului” (îi dăduse un aparat de radio lui Mihai Jurj). Condamnat, prin sentința 429/1952 a Tribunalului Militar Cluj, la 3 ani de închisoare. Detenția la Oradea, Cluj și Gherla. Eliberat în 1954, după 1 an și 6 luni de detenție, împreună cu soția, Ana Panda, cu condiția de a-i convinge pe Lucreția și Mihai Jurj să se predea. Mircea Panda a murit într-un accident de motocicletă, în timp ce încerca să dea de urma partizanilor.

PANDACIUC, Maria. Născută în 1911, în comuna Frătăuții Noi. Țărăncă

arestată, împreună cu alți țărani din Frătăuții Noi, pentru participare la răscoala care a avut loc în comună, la 6 august 1949 și condamnată, prin sentința 167/1950 a Tribunalului Iași, la 8 luni de închisoare. Cei arestați au fost torturați cu bestialitate, uciși sau desfigurați de Karl Segal și locotenentii Dobrotă, Frenkel și Mihai Rusu, sub comanda căpitanului Cantor.

PANDELE. Director administrativ la Reșița. Condamnat în 1948, pentru că redactase unul dintre capitolele memoriului pe care Ion Popp îl trimisese, în 1946, Conferinței de Pace de la Paris.

PANDELE. A înnebunit în 1956, la închisoarea Pitești, din cauza condițiilor de detenție.

PANDELE, Anton. Mort la închisoarea Gherla, în 1948.

PANDELE, Constantin. Director în Ministerul de Finanțe. Însărcinat, în 1946, să ducă tratative în Elveția. Acolo a primit un comision de 300.000 de franci elvețieni, pe care i-a depus în contul lui Florin Zaharia, fratele lui Romeo Zaharia, invalid de război. Florin Zaharia rămăsese în străinătate înainte de 1944. În 1948, Vasile Luca l-a pus pe C. Pandeles sub urmărire, implicându-l în lotul Nicolae Mărgineanu. A stat ascuns la o femeie, care l-a denunțat. Arestat în 1953, a murit în același an, la închisoarea Văcărești. Florin Zaharia și-a însușit banii și a plecat în SUA. Pentru o vreme, a lucrat la Radio *Europa Liberă*, de unde a ieșit la pensie și s-a întors în SUA, la San Diego, unde a murit.

PANDELE, Dinu. Preot ortodox arestat în 1959. Detenția în lagărul de la Salcia, din Balta Brailei (1960). Din cauza condițiilor de muncă forțată și alimentației precare, s-a îmbolnăvit de ulcer. Deși operat cu metode rudimentare, a fost salvat.

PANDELE, Gheorghe. Din București. Condamnat la 12 luni de muncă forțată, prin dec. M.A.I. 490/15.10.1951. Detenția la Canal.

PANDELE, Gheorghe F. Născut la 24 august 1911, în comuna Dolbești — Suceava. Domiciliat la Agiea. Domiciliu obligatoriu în Bărağan, 2 ani și o lună.

PANDELE, Ilie I. Țăran din comuna Puchenii Mari — Prahova. Arestat în 1949,

de Securitatea Ploiești. Condamnat în lotul Petrescu-Marinaru. Detinut 5 ani și 2 luni, la Gherla, Canal ș.a.

PANDELE, Ion. Țăran din comuna Calbor — Făgăraș. Arestat în 1951, în cadrul represiunii desfășurate împotriva mișcării de rezistență din Munții Făgăraș, și condamnat. Detenția la Brașov, Codlea ș.a.

PANDELE, Ion A. Mort la Gherla, în 1948, în condiții de exterminare.

PANDELE, Ion I. (zis Dovleac). Născut la 12 august 1923. Absolvent de 4 clase de liceu. Muncitor la Rafinaria 1 Ploiești. Tatăl unui copil minor. A luat parte la ședințele organizate de Dumitru Petrescu-Marinaru, în 1954. Arestat în noiembrie 1956, de securității Constantin Ștefan și Alexandru Mares. Anchetat cu brutalitate, la Securitatea Ploiești, inclus într-unul dintre loturile înscenate în jurul lui Petrescu-Marinaru și condamnat.

PANDELE, Manole Gh. Născut la 3 iulie 1928, în Bulgaria. Domiciliat la Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția, în Bărağan, 4 ani și o lună.

PANDELE, Polixenia (soția lui Pandeles, Manole Gh.). Născută la 1 februarie 1930, în Bulgaria. Vezi Pandeles, Manole Gh.

PANDELE, Stelian A. Născut la 28 februarie 1902, în comuna Balta Doamnei — Prahova. Țăran, tată a 7 copii și proprietar a 0,75 ha teren arabil. Arestat la 22 noiembrie 1957 și torturat la Securitatea Ploiești, unde i s-a înscenat un proces pentru "uneltire". Condamnat de Tribunalul Militar București, prin sentința 90/30.07.1958, la 12 ani de închisoare. Detenția în lagărele de muncă forțată din Bălțile Dunării. Eliberat prin grațiere.

PANDELEA, Anastasia. Vezi Pandeles, Ștefan Gh.

PANDELEA, Constantin Șt. Vezi Pandeles, Ștefan Gh.

PANDELEA, Maria. Vezi Pandeles, Nicolae G.

PANDELEA, Maria Șt. Vezi Pandeles, Ștefan Gh.

PANDELEA, Nicolae G. Născut în 1912, în Leova — Basarabia. Deportat în 1949, din motive politice. Soția lui, Maria (născută în 1916) și copiii au

fost deportați, la 6 iulie 1949, în Republica Bureato-Mongolă.

PANDELEA, Ștefan Gh. Născut în 1908, la Chișinău — Basarabia. Țăran înstărit. Deportat în 1949, în regiunea Kemerovo, împreună cu soția, Anastasia (născută în 1911) și copiii, Zinaida (n. 1929), Constantin (n. 1932), Vasile (n. 1935) și Maria (n. 1938).

PANDELEA, Vasile Șt. Vezi Pandelea, Ștefan Gh.

PANDELEA, Zinaida Șt. Vezi Pandelea, Ștefan Gh.

PANDELESCU, Georgeta (Geta). Studentă la Academia Comercială din București. Membră a Tineretului Universitar Național-Țărănesc. A participat la manifestațiile anticomuniste și promonarhiste din 8 noiembrie 1945 și 10 mai 1946. Arestată la 2 decembrie 1947, în lotul celor care răspândiseră manifeste de protest împotriva judecării lui Iuliu Maniu și a lui Ion Mihalache. Judecată în februarie 1948. Detenția la M.A.I. și Văcărești.

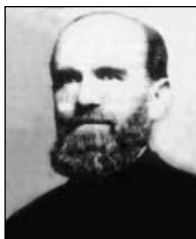

PANDELI, Miloșan. Din comuna Dejani. A făcut parte din mișcarea de rezistență din Munții Făgăraș, condusă de Ion Gavrilă Ogoranu.

PANDICHI, Elena. Din Constanța. Domiciliu obligatoriu.

PANDORE (sau PÂNDORE), Constantin. Din comuna Lumina — Constanța, lângă Năvodari. Arestat, condamnat și trimis la muncă forțată, la Canal (lagărul de la Peninsula), în 1950.

PANDREA, Clemente. Născut la 8 noiembrie 1889, în comuna Mărgineni — Făgăraș. Absolvent al Academiei Teologice de la Blaj. La 28 august 1918, a fost hirotonisit preot greco-catolic și numit, provizoriu, preot la Șinca Veche. S-a căsătorit cu Otilia Pop, fiica parohului din Râciul de Câmpie și a avut 9 copii. Din 1927, vice-protopop la Cojocna. În 1930, episcopul

Iuliu Hossu l-a numit protopop al districtului Cluj-Mănăstur. După Dictatul de la Viena, a rămas în Ardealul cedat și a avut procese cu statul maghiar, pentru apărarea drepturilor populației românești persecutate de autoritățile hortiste. La 17 martie 1948 a fost arestat, alături de toți ceilalți bărbați din casă, de către Siguranța românească. După o săptămână, ceilalți au fost eliberați; Clemente Pandrea a rămas în arest până la 10 octombrie 1948. După eliberare, a citit în public circulara episcopului Iuliu Hossu, prin care erau caterisiți preoții care se lepădau de credința greco-catolică, spre a trece la ortodoxie, în urma măsurilor coercitive încurajate de autoritățile comuniste. Ca urmare a acestui fapt, a fost pus sub urmărirea de Securitate, de la 11 octombrie 1948 și arestat la 29 decembrie 1951, familia sa fiind evacuată din casă. Rearestat la 14 octombrie 1953 și condamnat, de Tribunalul Militar Oradea, prin sentința 30/18.01.1954. Eliberat la 11 aprilie 1954. În 1961, Securitatea a întreprins o ultimă percheziție în casa lui, confiscându-i 60 de caiete conținând lucrări proprii și traduceri pe teme religioase, precum și cărți valoroase, din patrimoniul spiritual al Bisericii Greco-Catolice. Autor al volumului *Un ceas cu Isus*, editat și la Vatican. A murit la 31 august 1973, cu rozariul în mână (date furnizate de fiul său, Paul Eftimiu Pandrea).

PANDREA, Constantin. Parașutat de occidentali, în 1945, pentru a lupta împotriva instalării regimului comunist. A activat în regiunea Valea Largă—Turda. Arestat, condamnat și deținut.

PANDREA, Nicolae. Din Șcheii Brașovului. Student la Facultatea de Silvicultură. Condamnat. Detenția în lagărele de exterminare de la Salcia și Grind — Periprava, unde se pare că a și murit.

PANDREA, Petre. Născut la 26 iunie 1904, la Balș — Romanai, într-o familie de moșneni. Avocat, doctor în Științe Juridice și Filosofie, scriitor. Studii: Liceul militar de cadeți de la Mănăstirea Dealu, Târgoviște (1915-1921), Liceul *Carol I* din Craiova (1922-23; bacalaureat *magna cum laude*), Facultatea de Drept din

București (1923-26; licență și doctorat), studii de doctorat și specializare filosofică și juridică la Berlin, Heidelberg, München, Paris, Roma (beneficiar al bursei G. G. Mi-

nescu, timp de 7 ani, între 1926 și 1933). Secretariat de avocat la prof. Anibal Teodorescu (1923-26). În 1938, a susținut, ca avocat, o pledoarie în limba germană, în fața Curtii de Apel din Viena. Avocat consultant la Athena, Barcelona, New York, Philadelphia, Rotterdam etc. Atașat al Biroului de presă al Legăției regale române de la Berlin (1928-1933). Deputat. Talentat scriitor, în tinerețe a fost *gândirist* (1922-28). Redactor și jurnalist la zărele *Adevărul* și *Dreptatea* (1932-37). Căsătorit cu sora lui Lucrețiu Pătrașcanu, s-a apropiat de cercurile comuniste. Aflat la Berlin, a fost curierul lui Gheorghe Dimitrov, secretar-general al Komintern-ului, purtându-i corespondența spre București și Peninsula Balcanică. A plecat gratuit în procesele intentate unor membri P.C.R. sau unor cetățeni de etnie evreiască, în timpul persecuțiilor din epoca guvernării de extremă dreaptă (1933-1944), membrilor P.N.Ț. (1947-48) și ordinelor călugărești (1953-58). Arestat de 4 ori, în perioada 1940-44, pentru pledoarii în favoarea membrilor P.C.R. (cea mai lungă arestare a durat 8 zile). Arestat între 14 aprilie 1949 și 19 noiembrie 1952, în timpul desfășurării anchetei cumnatului său, L. Pătrașcanu. Cercetat la Ministerul de Interne și la Ocnele Mari, în "depozit". Rearestat la 23 octombrie 1958, după ce pledează în procesul intentat Mănăstirii Vladimirești. I s-a înscenat un proces, fiind acuzat de "uneltire împotriva ordinii de stat" și de "agitație". Condamnat la 15 ani de muncă silnică. Detenția la Jilava, unde a fost bătut, spre a fi intimidat, în *Fortul 13*, Pitești și Aiud, unde a fost schingiuit și izolat la *Zarcă* și în celula 295. Ulterior, fiind epuizat fizic, a acceptat *reeducarea* din perioada 1961-64, scriind o serie de amintiri și reflecții care, dincolo

de restricțiile și compromisurile impuse de condițiile carcerale, sunt un exemplu de libertate a conștiinței. Chiar dacă a dedica echipei de *reeducatori luminați* de la Aiud, iată ce scria Pandrea în *Reeducarea de la Aiud*: "*Opoziția politică a fost decimată, planificat, cu revolverul la tâmplă. Este o poveste tristă și îngrozitoare de care-mi este rușine să mă ating. Mi-este rușine că sunt om. Mi-este rușine că sunt român. Mi-este rușine că am meditat pe Marx, Engels și Lenin. Mi-este rușine că am trăit în secolul XX [...] Ce s-a petrecut la Pitești? Ce s-a petrecut la Gherla? Ce s-a petrecut la Ocnele Mari, unde am fost martor ocular? Acolo sunt pagini negre de genocid, de trivialitate, de torturi pe care hârția refuză să le suporte, din decență [...] La Ocnele Mari, Pitești și Gherla s-a dat să se bea urină și să se consume fecale pe motive... teoretice. Trebuia să se creeze un șoc psihologic, o transformare radicală lăuntrică, prin care deținutul, student sau intelectual, devenea brusc și definitiv, prin înspăimântare, din reacționar, cel mai bun marxist-leninist". Eliberat de la Aiud, prin grațiere, la 4 aprilie 1964. A murit în libertate, la 7 iulie 1968. În august 1968 a avut loc revizuirea unor procese și sentințe din anii '50. Petre Pandrea a fost achitat postum, stabilindu-se că martorii folosiți de acuzare fuseseră recrutați din rândul infractorilor de drept comun sau din cel al legionarilor arestați pentru motive politice și care au declarat că fuseseră constrânși să facă declarații care să-l incrimineze pe Pandrea. S-a constatat și că unii anchetatori (Pantiușa Bodnarencu, Ion Șoltuțiu, Teodor Miclea, Ludovic Weis, Gheorghe Rujan, Victor Vânătoru, Teodor Staicu, Francisc Butyka, Gheorghe Enoiu), procurori și judecători (printre care Ilie Moisescu, președintele completului de judecată, Gheorghe Râpeanu și Ion Pahonțu) se făcuseră vinovați de o serie de crime, abuzuri și alte grave ilegalități. În 1968, nici unul dintre aceștia nu a fost tras la răspundere penală, găsindu-se scuza prescrierii faptelor comise, prin depășirea termenului în care ar fi putut fi judecate. Singura sancțiune pe care au*

primit-o cei învinuți a fost retragerea distincțiilor primite pentru rolurile avute de ei în respectivele procese. A fost, totuși, una dintre primele recunoașteri ale crimelor și abuzurilor făcute la comanda conducerii comuniste. Nu se spunea însă că, în anchetele și procesele politice, încălcarea drepturilor celor mai elementare ale omului, bătaia și torturarea deținuților și fraudele juridice crase, în procese în care acuzații ajungeau să-și deschidă cămașa pentru a arăta urmele torturilor, erau regula (de fapt, scopul în sine), și nu scăpările unor funcționari incapabili. Cărți publicate de Petre Pandrea: *Germania Hitleristă, Psihanaliza judiciară, Beiträge zu Montesquieus deutschen Rechtsquellen, Filosofia politico-juridică a lui Simion Bănuțiu, Procedura penală, Criminologia dialectică, Portrete și controverse* (2 volume), *Pomul vieții* (Jurnal intim), *Brâncuși, amintiri și exegeze* etc. A realizat și traduceri din limbile germană și latină. După 1989, fiica scriitorului, Nadia Marcu-Pandrea, s-a ocupat de recuperarea și publicarea manuscriselor *mandarinului valah*, așa după cum acesta a și prezis ("Va veni și anul 2000. Abia atunci se vor scotoci arhivele, ca să se reconstituie etapele, atmosfera, echipierii, eroii, dracii, sfinții, precursorii, moșii și strămoșii"). Printre acestea, *Jurnalul mandarinului valah* (apărut sub numele de *Memoriile Mandarinului Valah*). Pentru mai multe amănunte, vezi *Reeducarea de la Aiud* (ediție îngrijită de Nadia Marcu-Pandrea, Editura Vremea, București, 2000; scrisă în cap, la Zarcă și transcrisă tot în închisoarea de la Aiud, în timpul reeducării).

PANDREA, Sabin. Fost ofițer în Armata Regală română, fugit în străinătate. Parașutat în ianuarie 1945, în comuna Valea Largă (aproape de Baia de Arieș, lângă Turda), cu misiunea de a acționa în spatele frontului, împotriva sovieticilor. Arestat la începutul lui martie 1945.

PANDREA, Vi(n)centiu. Născut la 20 aprilie 1888, în comuna Mărgineni — Făgăraș. Studii teologice la Blaj. Din 1910, i s-a încredințat administrarea averii și bunurilor Mitropoliei greco-catolice.

Căsătorindu-se, în 1911, i-a fost acordată parohia din comuna Aruncuta — Cluj. Arestat de către autoritățile austro-ungare, la 8 septembrie 1916. Detenția în lagărul Sopron (până la 10 iunie 1917); maltratat și amenințat cu spânzurătoarea. În 1921, și-a luat doctoratul în drept canonic, la Cluj, iar în 1923 a primit parohia Cluj III. A avut 6 copii. În timpul ocupației hortiste a Transilvaniei de Nord (1940 — 1944), a rămas în teritoriul ocupat, suferind alături de credincioși. Când, după 1948, Securitatea a venit să-l aresteze, l-a găsit în pat, paralizat. Neputându-l lua, i-au persecutat membrii familiei.

PANDREA, Victor-Liviu (fiul lui Pandrea, Vicențiu). Născut la 2 august 1915, în satul Aruncuta, comuna Frata — Cluj. Absolvent al Liceului Gh. Barițiu din Cluj. Bursier al Institutului *De Propaganda Fide*, de la Roma, unde și-a luat licența (1938). Absolvent al Facultății de Științe Sociale și Politice, secția *Missionaires du Travail*, cu mențiunea *tres bien* (1939). Profesor de liceu. Director spiritual la Academia Teologică de la Blaj (din 1940). În 1942, și-a luat doctoratul la Roma, după care a fost profesor de sociologie la academia din Blaj, ținând cursul *Hitlerismul și ororile lui*. În 1946, i-a fost acordată parohia Cluj III; a slujit și la biserica Universității din Cluj, devenind un aprig apărător al credinței și un predicator al cărui nume era cunoscut în țară și în străinătate. De la 11 octombrie 1948, a intrat în clandestinitate. Un denunț a dus la arestarea lui, pe data de 4 iunie 1953. Bătut la Securitate și torturat (dinții i-au fost scoși cu lovituri de pumn). Condamnat la 6 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Timișoara. Cașându-i-se sentința de condamnare, a fost eliberat la 25 septembrie 1954. Rearestat la 2 aprilie 1955. Condamnat la 3 ani de închisoare și amnistiat la 5 octombrie 1955. Pe lângă slujbele de traducător, steno-dactilograf sau bibliotecar, pe care a fost obligat să le aibă, pentru a se întreține, și-a continuat munca intelectuală, desăvârșind o serie de lucrări științifice. În 1986 a refuzat

rangul de episcop. După 1989 a fost profesor. În 1993 a publicat, la Cluj, traducerea sa din ebraică a *Cărții Psalmilor*.

PANDURESCU. Preot din Timișoara. Deținut.

PANDURESCU, Aurel. Student la Teologie. Legionar închis după rebeliunea din 1941. Arestat și de comuniști. În 1948, se afla la închisoarea din Suceava, în grupul studenților de la Iași. Dus la Pitești, clasificat între “grei” și izolat în camera 3, unde tortura din cadrul *reeducării* era coordonată de Juberian. Pentru a scăpa de chinuri și umilinte, s-a aruncat cu capul în ciorba fierbinte, dar a scăpat cu viață și a fost torturat în continuare, bătut și calcat în picioare, obligat să-și mănânce propriile fecale, obligat să stea, timp de 24 de ore, într-un picior, și lovit dacă nu ținea și brațele ridicate, până la leșin. La Gherla, în 1958, a fost izolat în subsolul Celularului (cf. Nicolae Popa, *Coborârea în iad*, 1999, p. 84). Se pare că a avut un frate, arestat și el.

PANDURU, Dumitru. Militar arestat în 1948. Condamnat în procesul *răzleților*, în 1949, de Tribunalul Militar Iași deplasat la Suceava.

PANDURU, Dumitru. Detenția la Suceava, Pitești (1949) și Gherla. A făcut parte din *comitetul de reeducare*. Apropiindu-i-se eliberarea, a vorbit, la Gherla, pe data de 25 noiembrie 1951, alături de comandantul Petre Goiciu și Țurcanu, în favoarea acțiunii de demascare a legionarilor. Eliberat de la Gherla.

PANDURU, Lațcu. Din Baile Herculane (str. Pecinișca, nr. 112). Condamnat la 2 ani de închisoare, în 1949. Domiciliu obligatoriu, după expirarea pedepsei, în Bărăgan, până în 1956.

PANDURU, Ștefan. Țăran din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, din 1951.

PANEA, Constantin N. Vezi Panea, Nicolae A.

PANEA, Gheorghe N. Vezi Panea, Nicolae A.

PANEA, Hristofor N. Vezi Panea, Nicolae A.

PANEA, Ion (Jenicu). Din București

(str. Văcărești). Licențiat în drept și filosofie. Președinte al Tineretului Universitar Național-Țărănesc (T.U.N.Ț.) de la Facultatea de Litere (1944-1945).

Președinte al organizației de tineret a Partidului Național Țărănesc - București. Participant la mitingurile anticomuniste și promonarhistice de la 8 noiembrie 1945 și 10 mai 1946. Arestat la 15 august 1949 și deținut 6 luni. Din cauza presiunilor care s-au exercitat asupra lui, s-a retras definitiv din viața social-politică.

PANEA, Nicolae A. Născut în 1908, în comuna Cania — Cantemir (Basarabia). Țăran înstărit. Victimă a represiunii sovietice din 1949, cu soția, Zoia (născută în 1909) și copiii, Gheorghe (n. 1936), Hristofor (n. 1940) și Constantin (1947).

PANEA, Zoia. Vezi Panea, Nicolae A.

PANFIL, Anastasia. Vezi Panfil, Anghelina A.

PANFIL, Anghelina A. Născută în 1913, în comuna Ciripcău — Florești (Basarabia). Țărăncă înstărită deportată, la 6 iulie 1949, în regiunea Amur, împreună cu copiii, Fecla (născută în 1932), Nicolae (n. 1936), Vasile (n. 1939) și Anastasia (n. 1941).

PANFIL, Anisia. Vezi Panfil, Eugenia N.

PANFIL, Eugenia N. Născută în 1895, în satul Goian — Chișinău (Basarabia). Deportată la 6 iulie 1949, în regiunea Irkutsk, împreună cu copiii, Maria (născută în 1930), Vera (n. 1932), Anisia (n. 1936) și Gheorghe (n. 1938).

PANFIL, Fecla. Vezi Panfil, Anghelina A.

PANFIL, Feodosie Gh. Vezi Panfil, Gheorghe G.

PANFIL, Gheorghe. Din județul Botoșani. Arestat în 1948 și torturat în timpul anchetei Securității din Botoșani, până a înnebunit. Internat în Spitalul Central din București. Nu a mai putut fi recuperat, sau nu s-a mai dorit recupe-

area lui și a murit în spital, la 15 noiembrie 1949.

PANFIL, Gheorghe. Vezi Panfil, Eugenia N.

PANFIL, Gheorghe G. Născut în 1906, în comuna Nimereuca — Camenca (Basarabia). Deportat în 1949, în regiunea Amur, împreună cu soția, Parascovia (născută în 1907) și copiii, Iacob (n. 1933), Mihail (n. 1937), Varvara (n. 1940) și Feodosie (n. 1946).

PANFIL, Iacob Gh. Născut în 1932, în comuna Răduleni Vechi — Florești (Basarabia). Deportat în 1952, în regiunea Amur.

PANFIL, Iacob Gh. Vezi Panfil, Gheorghe G.

PANFIL, Maria. Vezi Panfil, Eugenia N.

PANFIL, Maria I. Născută în 1929, în comuna Gordinești — Rezina (Basarabia). Condamnată în 1951, de către autoritățile sovietice, la 25 de ani de închisoare, ca membră a Partidului Democrat-Agrar.

PANFIL, Mihail Gh. Vezi Panfil, Gheorghe G.

PANFIL, Nicolae. Vezi Panfil, Anghelina A.

PANFIL, Parascovia. Vezi Panfil, Gheorghe G.

PANFIL, Varvara Gh. Vezi Panfil, Gheorghe G.

PANFIL, Vasile. Vezi Panfil, Anghelina A.

PANFIL, Vera. Vezi Panfil, Eugenia N.

PANFILE, Ion S. Născut în 1892, în comuna Mășcauți — Criuleni (Basarabia). Comerciant. Deportat la 6 iulie 1949, în ținutul Altai, împreună cu soția, Maria.

PANFILE, Maria. Vezi Panfile, Ion S.

PANFILE, Vasile P. Născut în 1914, în comuna Mereni — Anenii Noi (Basarabia). Condamnat în 1945, la muncă silnică, fiind acuzat de "colaboraționism".

PANFILIE, Fiodor. Vezi Panfilie, Maria I.

PANFILIE, Maria I. Născută în 1919, în comuna Mereni — Anenii Noi (Basarabia). Deportată de sovietici în 1941, în regiunea Irkutsk, împreună cu fiul, Fiodor (născut în 1941).

PANFILOV, Andrei S. Născut în 1930, în comuna Egorovca — Fălești (Basarabia). Deportat în 1949, împreună cu soția, Pestimia (născută în 1931).

PANFILOV, Pestimia. Vezi Panfilov, Andrei S.

PANGA, Emil. Plutonier din Alba-Iulia. Condamnat în 1949. În august 1953, era la închisoarea Gherla.

PANGA, Iacob. Preot ortodox din Zalău. Arestat la 15 august 1952 și dispărut în temnițele comuniste.

PANGA, Serghie A. Născut în 1920, la Cobașna — Râbnița (Basarabia). Condamnat în 1946, la 6 ani de muncă silnică, pentru motive politice. Deportat în Irkutsk.

PANGESCU, Dumitru. Profesor, anchetat în legătură cu acțiunile grupului de rezistență armată format de Ion Vulcănescu, Coifan ș.a., în 1946.

PANGRATE, Ion. Născut la 17 octombrie 1915, în comuna Negru-Vodă — Constanța. Absolvent de 4 clase primare, tinichigiu și lăcătuș. Legionar condamnat în 1941, la 3 ani de închisoare, după rebeliunea legionară. Rearestat de comuniști, la 30 octombrie 1948, și torturat de Nicolae Doicaru, la Securitatea Constanța. Condamnat de Tribunalul Militar Constanța, prin sentința 814/20.12.1948, pronunțată de colonelul Constantin Pavelescu, procuror fiind căpitanul Nicolae Măldărescu, la 15 ani de muncă silnică. La 4 martie 1949 a ajuns la Gherla, unde a lucrat în fabrica închisorii, până în octombrie 1950, când a fost dus în camerele studenților *reeducați*: 103, 104 și 105. În camera 103 a fost torturat cu bestialitate, până la leșin, de studenții deveniți călai, Aristotel Popescu și Adrian Lupescu. Când era leșinat, Ion Pangrate a simțit că lângă el a murit deținutul Vasile Dâmbu. Revenindu-și și fiind amenințat cu noi torturi, Pangrate a spart un geam și a strigat în curte că este torturat. Cu o bucată de geam, și-a tăiat cartilagiile de la gât. La 26 octombrie 1950, a fost dus la infirmerie, unde a stat

până la 27 februarie 1951, când a revenit în fabrică. Și-a confecționat o praștie, cu ajutorul căreia a aruncat bilete înfașurate pe pietre, în cimitirul Roza Șandor. În acele bilete ruga să fie informate forurile superioare ale statului și chiar Organizația Națiunilor Unite, că în închisorile românești sunt omorâți în bătaie oameni nevinovați. După aprox. 3 luni a sosit la închisoare o comisie de anchetă. Pangrate a fost folosit ca martor în procesul intentat lui Țurcanu și altor studenți *reeducați*, în 1954. În 1956 i s-a redus pedeapsa la 8 ani și a fost dus în domiciliu obligatoriu la Olaru, în Bărăgan. În aprilie 1957 a fost folosit ca martor și în procesul unora dintre ofițerii care conduseseră torturile *reeducării*. Desigur, aceste procese nu erau decât mijloace pentru a înșela opinia publică internațională și pentru a salva aparențele, încercând să ascundă adevărații responsabili pentru organizarea *reeducării* din închisorile românești (conducerea comunistă) și să arunce întreaga răspundere asupra studenților legionari din închisori și a liderilor legionari din exil.

PANGRATE, Maria (soția lui Pangrate, Ion). Născută în 1921. Casnică din comuna Negru-Vodă — Constanța. Arestată la 15 mai 1948, pentru că soțul nu îi fusese găsit acasă. A rămas închisă și după arestarea lui, pentru că era născută Șeitan și făcea parte din familia comandantului legionar Nicolae Șeitan, aflat în Occident, unde desfășura o intensă activitate împotriva regimului comunist.

PANGRATIU, Aurel I. Născut la 15 iulie 1901, în comuna Arcalia — Bistrița-Năsăud. Domiciliat la Cluj (str. Cuza-Vodă, nr. 14). Fost chestor de poliție (luptase și în cel de-al Doilea Război Mondial, cu gradul de colonel). Arestat la 21 iulie 1951 și condamnat, în urma unui proces înscenat, la 15 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Făgăraș, unde a murit, la 25 februarie 1955 (ora 6.00), în condiții de exterminare.

PANICA, Alexandru. Născut la 18 septembrie 1922, la Cărpiniș-Jimbolia. Domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, de la 18 iunie 1951.

PANICA, Maria V. Născută în 1911, în comuna Călinești — Fălești (Basarabia).

Deportată la 6 iulie 1949, în regiunea Kurgan.

PANICAN, Dumitru. Țăran din comuna Bologa, din apropiere de Huedin. Arestat în noaptea de 11 spre 12 aprilie 1949 și implicat în procesul organizației *Cruce și Spadă*, fiind acuzat de sprijinirea insurgenților. Anchetat la Securitatea Cluj și condamnat de Tribunalul Militar Cluj, prin sentința 1545/23.09.1949.

PANICAN, Georgeta. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, din 1951.

PANICAN, Valer. Din comuna Bologa. A participat la întâlnirea din 9 aprilie 1951, a membrilor organizației anticomuniste *Cruce și Spadă*, lângă vârful Hagău, la punctul numit "Tufele Morlaca". Acolo s-a depus jurământ de credință pentru organizație și membrii s-au legat să nu divulge obiectivele și să-l urmeze pe Gheorghe Gheorghiu-Mărășești, conducătorul acesteia. În seara de 10 aprilie 1951, Valer Panican, împreună cu Ion Torcea, s-a dus în gara Huedin, pentru a-i aștepta pe unii dintre membrii organizației, care seoseau de la București. Au fost depistați de Securitate. Torcea a reușit să fugă, deschizând focul și rănind un securist; mai târziu, avea să fie împușcat în luptă. Panican a fost arestat și condamnat, de Tribunalul Militar Cluj, prin sentința 1545/23.09.1951.

PANICI, Bojidar. Țăran de naționalitate sârbă din comuna Belobresca — Caraș-Severin. Ridicat de Securitate, la 18 iunie 1951. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția, Clara, în Bărăgan, la Valea Viilor.

PANICI, Clara. Vezi Panici, Bojidar.

PANICI, Danița. Din județul Arad. Arestată.

PANICI, Danița. Vezi Panici, Svetolic.

PANICI, Jiva. Țăran de naționalitate sârbă din comuna Sângeorge — Timiș. Ridicat de Securitate, la 18 iunie 1951. Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția sa, Vidosava și Radoie (membru al familiei), în Bărăgan, la Viișoara (Mărculeștii Noi), 4 ani. Acolo s-a născut și fiul lui Jiva și al Vidosavei, Jivco, în octombrie 1951.

PANICI, Lepoșova. Țărană din Banat. Condamnată în 1950, într-un lot al *titoștilor*. Detenția la Jilava.